

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3730/2024
27.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2775/24 од 27.08.2024. године, у седници одржаној 27.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2775/24 од 27.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 1199/23 од 10.06.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име потраживања која тужилац има према Здравственом центру „Врање“ по решењу Основног суда у Врању ИИ 785/22 од 30.08.2022. године исплати на име трошкова парничног поступка износ од 116.250,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.11.2019. године па до коначне исплате и на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 785/22 износ од 13.041,67 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 84.271,66 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2775/24 од 27.08.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Врању П1 1199/23 од 10.06.2024. године у ставу првом изреке и жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П1 1199/23 од 10.06.2024. године у ставу другом изреке, па је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 74.271,66 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате, док је одбијен као неоснован захтев за накнаду трошкова преко наведеног до досуђеног износа од 84.271,66 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате.

Против наведене правноснажне пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП је прописано да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6). Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“, бр. 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву, већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката, али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку, односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpb.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководилац са статусом заменика државног правобраниоца, Саша Станојевић.

У конкретном случају ревизија није изјављена од стране означеног заменика Државног правобраниоца Саше Станојевића, већ лица које се потписало као ББ и означило да то чини за заменика Државног правобраниоца, па ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић